

9. Den 3. Juli 1946 anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 6627) følgende Forespørgsel til *Justitsministeren af Hoff*:

»Vil Justitsministeren over for Tinget redegøre for Politistyrkens Fordeling paa dens forskellige Arbejdsomraader, herunder navnlig for, hvor store Dele af Politistyrken, der anvendes til Undersøgelse af de forskellige Arter af Sager fra Besættelsestiden og til Undersøgelse af de forskellige Arter af Krisesager, f. Eks. Valutasager?«

Fremme af Forespørgselen vedtoges $\frac{4}{7}$ (F. Sp. 6633).

Forespørgselen foretoges $\frac{6}{8}$ (F. Sp. 7336).

Forespørgeren begrundede sin Forespørgsel med, at man fra det daglige Liv kunde anføre adskilligt, som tydede paa, at Politiet »sættes ind paa Opgaver, som maaske synes af ganske underordnet Betydning, medens der samtidig ligger en lang Række Opgaver hen, enten uløste eller grebet an med en saadan Langsomhed, at det er vanskeligt for udenforstaaende Tilskuere at forstaa, at disse Opgaver ikke kan løses hurtigere«. Der tænktes herved først og fremmest paa Værnemagersagerne. Det, der direkte havde foranlediget, at man nu fremsatte denne Forespørgsel, var den meget omtalte *Aktion mod de Sveriges-Rejsende*, der for nylig havde fundet Sted. Men selv uden denne Aktion, hvis Iværksættelse havde givet Anledning til voldsomme Protester i Pressen, var der en saadan Usikkerhed i Befolkningen over for Spørgsmaalet om Politiets Virksomhed, at det syntes ønskeligt, at der blev fremsat en Redegørelse, blot for at der kunde blive Ro om Sagen, og for at Politiet kunde komme til at nyde den Tillid i Befolkningen, som det paa saa mange Maader havde gjort sig fortjent til.

Justitsministeren var af den Opfattelse, at der i Befolkningen herskede ubetinget Tillid til Politiet, og at det derfor slet ikke var nødvendigt gennem en Forespørgsel at søge at genskabe Tillid. Han fandt det derimod berettiget, at man ønskede Oplysning om, hvad Politistyrken anvendes til, og hvorledes Arbejdet udføres paa de forskellige Omraader.

Politiets fast normerede Styrke udgjorde før Krigsudbruddet i 1939 3 500 Mand, hvoraf 737 var beskæftiget i Kriminalpolitiet. Under Besættelsen udvidedes Styrken saa stærkt, at den ved Begyndelsen af 1946 var paa 5 071 faste Betjente, hvortil kom 4 455 Reservebetjente og honorarlønnede Betjente, tilsammen 9 526 Mand, hvoraf 1157 gjorde Tjeneste inden for Kriminalpolitiet. Ved den nye Tjenestemandsslov forøgedes Antallet af Tjenestemandstillinger stærkt, saa at det blev muligt at give en Del Reservebetjente fast Ansættelse. For de tilbageværendes Vedkommende var adskillige allerede gaaet over i